

Soudili se - Jahelka, Ivo

- D G D G D G D A
1. Soudili se, soudili se dva sousedi o hranice,
D G D G D G D
o hranice, starou slívu, o kus meze, o smrad z chlívu.
G D G D
Byl to spor urputnej, pět let se táhnul,
Gmi D G D
pět let se táhnul, pět let se táhnul,
G D G D
jeden na druhýho i ruku vztáhnul,
Gmi D G D
i ruku vztáhnul, i ruku vztáhnul.
D G C G D
R: Nenávist každá, ta pomine, pomine,
D G C G D
všechno se srovná, jen oni ne, oni ne.
2. Soudili se, soudili se rozvedení o svý jmění,
o svý jmění, o portmonky, o kastróly, o potomky.
Byl to spor urputnej [: s křikem a pláčem :],
s křikem a pláčem,
ó, jak si překrásně [: po krku skáčem :],
po krku skáčem.
- R:
3. Soudili se, soudili se sourozenci mezi věnci,
mezi věnci, pozůstalí, kdo co zdědí, kdo co sbalí.
Byl to spor urputnej, [: bez slitování :],
bez slitování,
byl na hrobě plevel a [: devátý stání :],
devátý stání.
- R:
4. Soudíme se, soudíme se lidi s lidma, kdo víc snese,
kdo víc snese, kdo se nedá, jen těžko se pravda hledá.
Je to spor urputnej, [: s sebou nás vláčí :],
s sebou nás vláčí.
Může to k smíchu bejt, [: nebo spíš k pláči :],
nebo spíš k pláči.
- R: Nenávist každá, ta pomine, pomine,
všechno se srovná, jen lidi ne, lidi ne.
D A
*: Svou pravdu máš, já mám zase jinou,
Hmi G
možná se sejdou a možná se minou.
D A
Já vím, tenhle svět snad jednu vadu má,
Hmi G D
že každý z nás jen tu svou pravdu má.
Soudíme se ...